

til § 13, at vedkommende minister har mulighed for at afskære klageadgangen.

I *stk. 2* defineres teknologioverførsel. Ved *immaterielle rettigheder* forstås fx sådanne enerettigheder, som kan beskyttes efter patentloven, brugsmodelloven, designloven, ophavsretsloven, varemærkeloven og lov om plantenyheder eller fx andre rettigheder, som kan håndhæves efter markedsføringsloven.

Ved *identifikation* af immaterielle rettigheder forstås for eksempel opsøgende arbejde i offentlige forskningsmiljøer. Et eksempel på en opgave, som et § 4 selskab kan få tildelt af institutionen, er at afsøge potentielle opfindelser i igangværende forskningsprojekter gennem dialog med forskere og forskningsledere.

Ved *vurdering* af immaterielle rettigheder forstås for eksempel en tidlig evaluering af muligheden for at beskytte rettighederne til en given opfindelse. Forud for beslutning om patentering skal der herunder foretages undersøgelser af opfindelsens nyhedsværdi og opfindeshøjde i forhold til eksisterende viden og teknologi. Endvidere skal der foretages en tidlig vurdering af det kommercielle marked for opfindelsen og en risikovurdering vedrørende krænkelse af andres patentrettigheder.

Ved *beskyttelse* af immaterielle rettigheder forstås for eksempel patentering af en given opfindelse. Som led i patentbeskyttelsen skal der udarbejdes og indgives ansøgning om patent, ofte med bistand fra et patentbureau. Endvidere skal der afholdes gebyrer til nationale eller internationale patentmyndigheder.

Ved *markedsføring* af immaterielle rettigheder forstås for eksempel en opsøgende indsats blandt potentielle industrielle kunder. Markedsføring af immaterielle rettigheder kan endvidere omfatte promovning af rettigheder og ny teknologi via annoncering i nationale eller internationale fagtidsskrifter, databaser, internetportaler mv.

Ved *overdragelse* af immaterielle rettigheder forstås for eksempel salg af patenter eller udstedelse af licens til industrielle virksomheder, der udnytter den pågældende opfindelse erhvervsmæssigt. Herunder forstås også opgaven med forvaltning af patentporteføljer og eventuelle ejerandele i erhvervsdrivende virksomheder, som selskabet måtte erhverve i medfør af lovforslagets § 9.

I høringsfasen har der været rejst en række spørgsmål om relationen mellem dette lovforslag og lov nr. 347 af 2. juni 1999 om opfindelser ved offentlige forskningsinstitutioner.

Efter lov om opfindelser ved offentlige forskningsinstitutioner kan offentlige forskningsinstitutioner

gøre krav på rettighederne til en opfindelse gjort af en ansat som led i dennes arbejde på institutionen. Såfremt en sådan rettighed udnyttes erhvervsmæssigt, har den pågældende opfinder krav på et rimeligt vederlag fra institutionen. Beregningen af dette vederlag bygger på et princip om overskudsdeling i relation til den konkrete sag. Det skal i den forbindelse understreges, at institutionen først kan afhænde en opfindelse, når der er sket en afklaring af ejerforholdet til opfindelse mellem den ansatte og institutionen. Institutionens eventuelle overdragelse til et § 4 selskab er således den ansatte uvedkommende.

Stk. 3. Da kredsen af sektorforskningsinstitutioner har en meget forskelligartet opgaveprofil, må det være den enkelte ressortminister, der som bevillingsansvarlig for sektorforskningsinstitutionen skal afgøre, om det vil være formålstjenligt, at den pågældende institution opretter et aktieselskab for at fremme teknologioverførsel. Aktiviteter med hjemmel i dette lovforslag vil være undergivet den ressortansvarlige ministers ansvar og instruktionsbeføjelse. Det vil således fortsat alene være forskning, som den enkelte sektorforskningsinstitution udfører uafhængigt af ressortministeren, jf. videnskabsministerens forslag, L 19, § 2, stk. 2.

Desuden må sektorforskningsinstitutioner ikke have ejerandele i eller på anden måde deltage i et selskab efter reglerne i dette lovforslag, hvis institutionen samtidig har en myndighedsopgave over for det pågældende selskab, idet der i så fald kan opstå interessekonflikter, der er i modstrid med udøvelsen af myndighedsrollen.

For så vidt angår forskningsinstitutioner under kommuner, amtskommuner og Hovedstadens Udviklingsråd råder de allerede over muligheder for at engagere sig i private selskabsdannelser via anden lovgivning.

Ifølge lov om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 2. juni 1999 med senere ændringer, kan kommuner, amtskommuner og Hovedstadens Udviklingsråd (HUR) deltage finansielt og ledelsesmæssigt i selskaber, der med henblik på salg, forarbejder og videreudvikler viden samt produkter og tjenesteydelser, som er oparbejdet i kommunen eller amtskommunen i forbindelse med løsning af kommunale eller amtskommunale opgaver. De selskaber, hvori der foretages indskud, kan ud over kommunal og amtskommunal viden afsætte dermed sammenhængende privat viden samt produkter og tjenesteydelser byggende på denne viden, men må ikke drive anden virksomhed.